

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2298/2000/EF af 28. september 2000 om ændring af Rådets beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik ⁽¹⁾** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2299/2000 af 17. oktober 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2300/2000 af 17. oktober 2000 om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i oktober 2000 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekomes 5
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2301/2000 af 17. oktober 2000 om fastsættelse for produktionsåret 2000 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged, og det andet forskud på dette præmiebeløb** 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2302/2000 af 17. oktober 2000 om eksportrestitutioner for forarbejdede frugter og grøntsager, undtagen de for tilsat sukker bevilgede 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2303/2000 af 17. oktober 2000 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2304/2000 af 17. oktober 2000 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2305/2000 af 17. oktober 2000 om ændring af importtold for korn 14

Kommissionen

2000/625/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 13. juni 2000 om den støtteordning, Irland har indført for at fremme transporten af levende dyr fra Irland ad søvejen til det europæiske fastland** (meddelt under nummer K(2000) 1659) 17

2000/626/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 13. oktober 2000 om afvisning af at indsætte chlozolinat i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof ⁽¹⁾** (meddelt under nummer K(2000) 3007) 32

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999)** 34
- * **Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1349/2000 af 19. juni 2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Estland (EFT L 155 af 28.6.2000)** 35
- * **Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1592/2000 af 17. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 584/96 om indførelse af antidumpingforanstaltninger for visse rørfittings af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Kroatien og Thailand (EFT L 182 af 21.7.2000)** 36

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 2298/2000/EF
af 28. september 2000
om ændring af Rådets beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med Rådets beslutning 96/411/EF af 25. juni 1996 om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik ⁽³⁾ er, at denne statistik i højere grad skal kunne opfylde de informationsbehov, som følger af reformen af den fælles landbrugspolitik.
- (2) Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af beslutning 96/411/EF er positiv.
- (3) Processen med at tilpasse medlemsstaternes statistiske systemer til de behov, der følger af reformen af den fælles landbrugspolitik, er endnu ikke afsluttet.
- (4) Som følge af både den interne udvikling i den fælles landbrugspolitik og ydre faktorer som udvidelsen mod øst og indledningen af den nye runde af multilaterale handelsforhandlinger bør de eksisterende behov i højere grad identificeres og de eksisterende lovgivningsrammer for de statistiske oplysninger vedrørende den fælles landbrugspolitik, som medlemsstaterne skal fremsende til Kommissionen, i givet fald suppleres.
- (5) I henhold til Rådets beslutning 1999/126/EF af 22. december 1998 om Fællesskabets statistiske program 1998-2002 ⁽⁴⁾ bør der ske en videreførelse af de aktioner, der har til formål at forbedre de eksisterende landbrugsstatistikker og at planlægge den kommende udvik-

ling med henblik på at kunne opfylde de krav, som den fælles landbrugspolitik stiller.

- (6) Gyldigheden af beslutning 96/411/EF bør forlænges.
- (7) En række bestemmelser i beslutning 96/411/EF bør ændres på baggrund af de indhøstede erfaringer, bl.a. for at forenkle gennemførelsen af beslutningen.
- (8) I denne beslutning fastlægges der for programmets samlede varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽⁵⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.
- (9) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af beslutning 96/411/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.
- (10) De igangværende forundersøgelser med sigte på fastlæggelse af, hvilke tekniske muligheder og hvilke midler der er nødvendige for oprettelsen af en database vedrørende den støtte, der udbetales af EUGFL, Garantifonden, bør fortsætte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutning 96/411/EF ændres således:

1) Artikel 2, litra a), affattes således:

- »a) fastlægge de prioriterede statistiske områder blandt de i bilag II anførte, der kan omfattes af aktioner i medlemsstaterne det følgende år«.

⁽¹⁾ EFT C 307 E af 26.10.1999, s. 29.⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 29.5.2000 (EFT C 240 af 23.8.2000, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 5.9.2000.⁽³⁾ EFT L 162 af 1.7.1996, s. 14. Beslutningen er senest ændret ved Kommissionens beslutning 98/514/EF (EFT L 230 af 18.8.1998, s. 28).⁽⁴⁾ EFT L 42 af 16.2.1999, s. 1.⁽⁵⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Tidsramme og fremgangsmåde

Den i artikel 1 nævnte tilpasning af Fællesskabets landbrugsstatistikker fortsættes i 2000-2002. Tilpasningen koordineres af Kommissionen efter tekniske handlingsplaner, jf. artikel 4. Efter 2002 kan Europa-Parlamentet og Rådet beslutte at forlænge tilpasningsperioden efter forslag fra Kommissionen som fastsat i artikel 11.«

3) Artikel 4, stk. 2, udgår.

4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Rapporter fra medlemsstaterne

Medlemsstaterne sender følgende til Kommissionen:

- senest den 31. maj hvert år en meddelelse om, at de ønsker at deltage i de prioriterede aktioner det følgende år, hvis dette er tilfældet, samt en kort beskrivelse af de projekter, de planlægger at gennemføre, og en omkostningsberegning
- efter Kommissionens vedtagelse af den tekniske handlingsplan en arbejdsplan for hver aktion, som vedrører dem
- efter afslutningen af hver aktion en sammenfattende rapport om gennemførelsen af den aktion, som de har deltaget i.

De dokumenter, der skal indsendes i henhold til litra a), b) og c), skal omfatte påtænkte ændringer i gennemførelsesmetoder, den planlagte indsats, de påregnede vanskeligheder og forslag til at løse disse, de ressourcer, der skal tilvejebringes såvel nationalt som fra Fællesskabet, samt forslag til forbedringer på fællesskabsplan. Aktiviteter, hvortil der søges fællesskabsstøtte, skal angives særskilt.

Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 10 forenkede modeller for at lette præsentationen af ovennævnte oplysninger.«

5) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Bidragene udbetales til medlemsstaterne i to rater, idet den første rate på 30 % af Fællesskabets deltagelse i omkostningerne til aktionen udbetales på forskud, efter at Kommissionen har fået meddelelse om og accepteret arbejdsplanen for den pågældende aktion. Det resterende beløb udbetales, når de berørte medlemsstater har forelagt rapporten om gennemførelsen af aktionen og Kommissionen har godkendt denne. Kommissionen gennemfører i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder kontrol på stedet, i det omfang den finder det nødvendigt.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program er for perioden 2000-2002 fastlagt til 3 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.«

6) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Kommissionen bistås af Den Stående Landbrugsstatistiske Komité, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.«

7) I artikel 11 ændres »1999« til »2002«.

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Database vedrørende udbetalinger fra EUGFL, Garanti-sektionen

Kommissionen fortsætter de igangværende forundersøgelser med henblik på at fastlægge de tekniske muligheder for oprettelsen af en database vedrørende udbetalingerne fra EUGFL, Garanti-sektionen, der for hver enkelt modtager skal indeholde oplysninger om bl.a. modtagne støttebeløb, arealer og antal berørte dyr, samt finde ud af, hvilket edb-system der er bedst egnet til behandlingen af disse oplysninger.

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2001 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne af forundersøgelserne samt om, hvilke ressourcer (tekniske, finansielle og menneskelige), der er nødvendige for anvendelse af databasen og behandlingen af de statistiske oplysninger.«

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2000.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

P. MOSCOVICI

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2299/2000
af 17. oktober 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. oktober 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	107,2
	999	107,2
0707 00 05	052	86,5
	628	139,3
	999	112,9
0709 90 70	052	85,8
	999	85,8
0805 30 10	052	69,4
	388	56,7
	524	62,5
	528	57,2
	999	61,5
0806 10 10	052	94,9
	064	75,2
	400	241,3
	632	40,4
	999	113,0
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039
388		55,5
400		59,0
800		148,6
999		86,8
0808 20 50	052	86,6
	064	55,9
	999	71,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2300/2000**af 17. oktober 2000****om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i oktober 2000 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1659/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95 er der fastsat nærmere bestemmelser vedrørende ansøgningerne om eksportlicenser for de i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3434/87⁽⁴⁾, omhandlede produkter.
- (2) Ved forordning (EØF) nr. 2973/79 er det fastsat, hvilke mængder kød der kan udføres i henhold til denne

forordning for fjerde kvartal af 2000. Der er ikke ansøgt om eksportlicenser for oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der er ikke indgivet ansøgninger om eksportlicens for det i forordning (EØF) nr. 2973/79 omhandlede oksekød for fjerde kvartal af 2000.

Artikel 2

Der kan i løbet af de ti første dage af første kvartal af 2001 indgives ansøgninger for 1 250 t kød som omhandlet i artikel 1 i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 18. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 192 af 28.7.2000, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 18.11.1987, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2301/2000

af 17. oktober 2000

om fastsættelse for produktionsåret 2000 af det anslåede indkomsttab, det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår og moderged, og det andet forskud på dette præmiebeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1669/2000⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999⁽⁴⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 5, stk. 1 og 5, i forordning (EF) nr. 2467/98 er det fastsat, at der ydes en præmie for at kompensere fårekødsproducenter og i visse områder gedekødsproducenter for et eventuelt indkomsttab. Disse områder er fastlagt nærmere i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2738/1999 af 21. december 1999 om fastlæggelse af de bjergområder, i hvilke præmien til gedekødsproducenterne ydes⁽⁵⁾.

(2) Ifølge artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 anslås, for at muliggøre forudbetaling til fåre- og gedekødsproducenter, det sandsynlige indkomsttab i forhold til den anslåede udvikling i markedspriserne.

(3) I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2467/98 beregnes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af tunge lam ved at multiplicere det i nævnte artikel, stk. 1, andet afsnit, omhandlede indkomsttab med en koefficient, der angiver, den årlige gennemsnitlige produktion af kød af tunge lam pr. moderfår, udtrykt i 100 kg slagtet vægt. Da der ikke foreligger fuldstændige EF-statistikker, har det endnu ikke været muligt at fastsætte koefficienten for 2000. Indtil det sker bør der anvendes en midlertidig koefficient. I henhold til nævnte artikel 5, stk. 3, fastsættes ligeledes præmiebeløbet pr. moderfår for producenter af lette lam og pr. moderged til 80 % af præmien pr. moderfår for producenter af tunge lam. I forordningens artikel 5, stk. 5, fastsættes for beløbet for moderged til 80 % af præmien for moderfår til producenter af tunge lam.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EFT L 328 af 22.12.1999, s. 59.

(4) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 2467/98 skal præmien nedsættes med den virkning som den koefficient, der omhandles i nævnte artikels stk. 2, har på basisprisen. Denne koefficient er blevet fastsat til 7 % i samme forordnings artikel 13, stk. 4.

(5) Efter artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det halvårige forskud til 30 % af den anslåede præmie. Efter artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2700/93⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1410/1999⁽⁷⁾, udbetales forskuddet kun, hvis beløbet er på 1 EUR og derover.

(6) I henhold til forordning (EØF) nr. 1601/92 anvendes der særlige foranstaltninger til fordel for landbruget på De Kanariske Øer. Foranstaltningerne indebærer, at der ydes en tillægspræmie til producenter af lette lam og til gedeproducenter på samme betingelser som dem, der er fastsat for ydelsen af den præmie, der er omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2467/98. Ifølge disse betingelser kan Spanien yde et forskud på nævnte tillægspræmie.

(7) Af budgetmæssige grunde må det andet forskud på præmien ikke udbetales før den 16. oktober 2000.

(8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fåre- og Gedekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den anslåede forskel mellem basisprisen, nedsat med virkningen af den i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsatte koefficient, og den forventede markedspris for produktionsåret 2000 er 112,785 EUR/100 kg.

Artikel 2

1. Det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderfår, udgør:

— producenter af tunge lam: 17,696 EUR

— producenter af lette lam: 14,157 EUR.

⁽⁶⁾ EFT L 245 af 1.10.1993, s. 99.

⁽⁷⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 53.

2. I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det andet forskud som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til producenterne, til følgende beløb:

- producenter af tunge lam: 5,309 EUR pr. moderfår
- producenter af lette lam: 4,247 EUR pr. moderfår.

Artikel 3

1. Det anslåede præmiebeløb, der skal betales pr. moderged i de områder, der er fastlagt i bilag I til forordning (EF) nr. 2467/98 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2738/1999, er 14,157 EUR.

2. I medfør af artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2467/98 fastsættes det andet forskud, som medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale til gedekødsproducenter i de i stk. 1 omhandlede områder, til 4,247 EUR pr. moderged.

Artikel 4

I medfør af artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes det andet forskud på tillægspræmien for produktionsåret 2000 til producenterne af lette lam og geder på De Kanariske Øer således:

- 1,062 EUR pr. moderfår for de producenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2467/98
- 1,062 EUR pr. moderged for de producenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2467/98.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2302/2000

af 17. oktober 2000

om eksportrestitutionser for forarbejdede frugter og grøntsager, undtagen de for tilsat sukker bevilgede

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2701/1999⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1429/95⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1007/97⁽⁴⁾, fastsættes gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionser for forarbejdede frugter og grøntsager.

(2) I henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2201/96 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de i artikel 1, stk. 1, litra a), i nævnte forordning omhandlede produkter og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution for at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig eksport i fornødent omfang. Hvis restitutionen for det sukker, der er tilsat de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter, ikke er tilstrækkelig for eksport, anvendes ifølge artikel 18, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2201/96 den restitution, der er fastsat i henhold til artikel 17 for de pågældende produkter.

(3) I henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling i dels priserne for forarbejdede frugter og grøntsager og de disponible mængder på Fællesskabets marked, dels priserne i den internationale handel. Der bør ligeledes tages hensyn til de i litra b) i nævnte stykke omhandlede omkostninger samt det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler;

(4) I henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2201/96 fastsættes restitutionerne under hensyn til de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 300.

(5) I henhold til artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2201/96 fastsættes priserne på Fællesskabets marked under hensyntagen til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste. Priserne i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til de noteringer og priser, der omhandles i nævnte stykkes andet afsnit.

(6) Den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination.

(7) Foreløbigt konserverede kirsebær, flåede tomater, kandiserede kirsebær, tilberedte hasselnødder og visse appelsinsafter kan for tiden gøres til genstand for en i økonomisk henseende betydelig eksport.

(8) Anvendelsen af ovennævnte regler på den nuværende markedssituation og dennes forventede udvikling og især på noteringer og priser for forarbejdede frugter og grøntsager i Fællesskabet og i den internationale handel fører til en restitutionsfastsættelse i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

(9) I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 skal de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, uden at dette dog må føre til nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende. Det bør derfor sikres, at det handelsmønster, som restitutionsordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres.

(10) Nomenklaturen over eksportrestitutionser for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2765/1999⁽⁶⁾.

(11) De fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 5.6.1997, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 338 af 30.12.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

- (12) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Eksportrestitutionerne i sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.
2. De licenser, der udstedes vedrørende fødevarehjælp, og som omhandles i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1291/2000 afskrives ikke på de i stk. 1 omhandlede restitutionsberettigede mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

Produkt De fuldstændige definitioner af de støtteberettigede produkter findes i afsnit »Forarbejdede frugter og grøntsager« i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87, som ændret		Produktkode	Destinationskode (*)	Periode for licenstildeling: november 2000 til februar 2001	
				Periode for licensindgivelse: 24. oktober 2000 til 23. februar 2001	
				Restitutionsats (EUR/t netto)	Fastsatte mængder (t)
Foreløbigt konserverede kirsebær		0812 10 00 9100	F06	50	2 853
Flåede tomater		2002 10 10 9100	F10	45	42 477
Kandiserede kirsebær		2006 00 31 9000 2006 00 99 9100	F06	153	293
Tilberedte hasselnødder		2008 19 19 9100 2008 19 99 9100	A00	59	344
Appelsinsaft	med et sukkerindhold på 10° Brix og derover, men under 22° Brix	2009 11 99 9110 2009 19 99 9110	A00	5	300
	med et sukkerindhold på 55° Brix og derover	2009 11 99 9150 2009 19 99 9150	A00	29	301

(*) Destinationskoderne defineres således:

A00: alle destinationer.

F06: alle destinationer, undtagen lande i Nordamerika.

F10: alle destinationer, undtagen USA, Slovakiet, Letland og Bulgarien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2303/2000
af 17. oktober 2000
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportretentioner for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 298/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarehjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1877/2000 ⁽³⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for hasselnødder med skal, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, snart ved at blive overskredet.

Denne overskridelse vil skade ordningen for eksportretentioner for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for hasselnødder med skal, der udføres efter den 17. oktober 2000, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For hasselnødder med skal, afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1877/2000, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 17. oktober 2000, men inden den 16. november 2000.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 225 af 5.9.2000, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2304/2000
af 17. oktober 2000
om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsuksker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/

2000⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2288/2000⁽⁶⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 32.

BILAG

til Kommissionens forordning af 17. oktober 2000 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	33,07	1,37
1701 11 90 ⁽¹⁾	33,07	5,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	33,07	1,23
1701 12 90 ⁽¹⁾	33,07	4,69
1701 91 00 ⁽²⁾	29,60	10,43
1701 99 10 ⁽²⁾	29,60	5,91
1701 99 90 ⁽²⁾	29,60	5,91
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2305/2000
af 17. oktober 2000
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2289/2000 ⁽⁵⁾.

(2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 2289/2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 2289/2000 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 18. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 260 af 14.10.2000, s. 34.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00	0,00
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	0,00	0,00
	af middelgod kvalitet	3,81	0,00
	af ringe kvalitet	38,01	28,01
1002 00 00	Rug	39,95	29,95
1003 00 10	Byg, til udsæd	39,95	29,95
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	39,95	29,95
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	63,21	53,21
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	63,21	53,21
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	39,95	29,95

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 13. oktober 2000 til 16. oktober 2000)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	137,74	138,09	113,44	91,48	189,11 (**)	179,11 (**)	110,31 (**)
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	17,69	9,12	5,88	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	25,17	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie («discount») på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob The Great Lakes.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 21,30 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 30,63 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. juni 2000

om den støtteordning, Irland har indført for at fremme transporten af levende dyr fra Irland ad søvejen til det europæiske fastland

(meddelt under nummer K(2000) 1659)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(2000/625/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 18. september 1997, registreret den 29. september 1997, stilet til generaldirektøren for landbrug, underrettede de irske myndigheder Kommissionen om, at de med henvisning til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, havde til hensigt at yde 1 000 000 IEP for at skaffe husdyravlere i Irland direkte adgang ad søvejen til markeder på det europæiske fastland. Sagen blev registreret under N 633/97.
- (2) Den 1. oktober 1997 blev der afholdt et møde mellem irske embedsmænd og Kommissionens tjenestegrene.
- (3) Der blev fremsendt supplerende oplysninger ved brev af 1. oktober 1997, registreret den 6. oktober 1997, brev af 9. oktober 1997 og brev af 18. december 1997. Den 28. januar 1998 modtog Kommissionen et brev fra den irske landbrugsminister Walsh stilet til kommissær Franz Fischler.

- (4) Ved brev af 10. februar 1998 underrettede Kommissionen de irske myndigheder om, at sagen var blevet omregistreret som ikke-anmeldt støtte under NN 1/98, eftersom første rate af støtten allerede var udbetalt.
- (5) Ved brev af 25. februar 1998 underrettede Kommissionen Irland om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte foranstaltning.
- (6) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.
- (7) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra interesserede parter. Disse bemærkninger er videresendt til Irland med anmodning om eventuelle kommentarer; kommentarer blev modtaget ved brev af 21. juli 1998. Ved fax af 14. april 2000 fremsatte de irske myndigheder yderligere bemærkninger vedrørende eventuel tilbagesøgning af støtte.

II

BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

- (8) Irland ydede støtte på 1 mio. IEP til et rederi for at sikre, at levende dyr kunne eksporteres fra Irland ad søvejen til det europæiske fastland i vintersæsonen 1997-98 med

⁽¹⁾ EFT C 142 af 7.5.1998, s. 8.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

- roll-on-roll-off transport, som er velegnet til forsendelse af mindre partier af dyr til opfodning hos individuelle producenter på fastlandet. Lastvognene med de levende dyr kører ind (»roll-on«) på skibet, uden at dyrene skal omlades, og kører ud (»roll-off«) ved ankomsten og videre til de forskellige bestemmelsessteder.
- (9) Frem til oktober 1997 tilbød to rederier regelmæssig direkte søtransport til roll-on-roll-off fragt mellem Irland og Frankrig. Pandoro Limited, som er et datterselskab under P & O-gruppen, drev en fragtrute året rundt. Irish Ferries drev kun en sommerrute og indstillede hvert år af forretningsmæssige grunde sejladsen fra slutningen af september til starten af april.
- (10) Den 24. juni 1997 meddelte P & O skriftligt de irske myndigheder, at Pandoro fra den 31. juli 1997 permanent ville ophøre med at fragte alle former for levende dyr (bortset fra dyr til avl) på deres færgerute mellem Irland og Frankrig. Det blev oplyst, at beslutningen skyldtes pres fra dyreværnslobbyen og bekymring for, hvordan transporten af levende dyr ville påvirke P & O's image som helhed. Der blev også udtrykt bekymring over manglende håndhævelse af dyrevelfærdsreglerne på fastlandet. Resultatet af P & O's beslutning var, at der ikke ville være nogen kommerciel rutetrafik, der kunne varetage den direkte transport af levende dyr fra Irland til Frankrig mellem den 27. september 1997 og den 1. april 1998.
- (11) Den 1. august 1997 afviste den irske landsret en anmodning fra irske eksportører om at nedlægge forbud mod Pandoros beslutning. De irske eksportører af levende dyr stod således for at blive afskåret fra deres sædvanlige adgangsroute til det europæiske fastland.
- (12) Under disse omstændigheder besluttede den irske regering at yde statsstøtte for at sikre en direkte søtransportforbindelse mellem Irland (Cork) og Frankrig (Cherbourg) til transporten af levende dyr. Ifølge de irske myndigheder var der ikke noget realistisk alternativ til denne foranstaltning, eftersom Irish Ferries ikke var i stand til at fortsætte sejladsen i vintersæsonen, og den alternative rute for eksporten over land via Det Forenede Kongerige var af lovgivningsmæssige årsager lukket for levende kvæg fra Det Forenede Kongerige i kølvandet på BSE-krisen og var af praktiske grunde heller ingen realistisk mulighed. Desuden blev den alternative mulighed for at lade eksport af slagtekroppe erstatte eksporten af levende dyr anset for uacceptabel af økonomiske årsager.
- (13) Den 18. december 1997 omstødte den irske højesteret landsrettens afgørelse og afsagde kendelse om, at Pandoro ikke måtte nægte at transportere visse former for levende dyr på nogen af sine ruter mellem Irland og det europæiske fastland. Denne afgørelse havde dog ingen indflydelse på udbetalingen af støtten til Gaelic Ferries til oprettelsen af den nye rute.
- (14) Med hensyn til støttens faktiske udformning gav de irske myndigheder følgende redegørelse: et fartøj (MV Purbeck) blev chartret hos skibsmæglere i London for en syvmåneders periode med mulighed for forlængelse i yderligere seks måneder. Ifølge de irske myndigheder blev fartøjet valgt som det eneste mulige, der var egnet til transport af levende dyr, og der var risiko for, at det ville blive chartret til anden side. Til støtte for denne påstand afleverede de irske myndigheder kopier af korrespondance med skibsmæglere i London, hvoraf det fremgik, at der i starten af oktober 1997 var tre potentielle alternative befragtere til fartøjet.
- (15) Før de irske myndigheder bevilgede støtten, opfordrede de udvalgte rederier til at angive, hvor stort et støttebeløb de skulle bruge til at etablere en transporttjeneste mellem Irland og Frankrig. Dundalk var det rederi, der blev udvalgt til at stå for den nye tjeneste. Dundalk oprettede et datterselskab under navnet Gaelic Ferries, der skulle drive den nye rute. Gaelic Ferries skulle være ansvarlig for alle forbindelser med mæglerne og fartøjets ejere. Hvis ruten blev en god forretning, var det planen, at Dundalk skulle købe fartøjet og anvende det til vedvarende sejlads på ruten.
- (16) Med hensyn til driftsomkostningerne opereredes der i overslagene fra den udvalgte ansøger med driftsomkostninger på 3 030 000 IEP for syvmånedersperioden oktober 1997-april 1998 (inklusive charteromkostninger). Støtten udgjorde den forventede difference mellem udgifterne og indtægterne i den pågældende periode.
- (17) Gaelic Ferries havde en startkapital 100 000 IEP til at dække driftsomkostningerne ved sejladsen (brændstof, havneafgifter, lønninger osv.), som blev indbetalt i lige store dele af Dundalk, de irske vognmænd, der transportererede levende dyr, og som var repræsenteret ved deres brancheorganisation, og Corks Havn, hvorfra ruten udgik.
- (18) 450 000 IEP af støtten blev udbetalt til Gaelic Ferries den 24. oktober 1997, og endnu en rate på 250 000 IEP blev udbetalt i midten af december 1997. To yderligere rater — op til det samlede beløb på 1 mio. IEP — blev udbetalt i midten af februar (200 000 IEP) og slutningen af april 1998 (100 000 IEP). Raterne var størst i begyndelsen for at tage højde for de høje startomkostninger ved ruten. De irske myndigheder bekræftede, at Gaelic Ferries ville operere med fragtrater, »som ligger på linje med, hvad der ville være gældende under normale markedsforhold«, og at »der ikke er tale om subsidiering af eksporten af levende dyr« (brev af 18. december 1997). De irske myndigheder ville holde øje med priserne for at sikre sig, at de afspejlede de gældende satser på markedet.

(19) Hvis ruten blev indstillet i utide, ville der ikke blive udbetalt yderligere støtte efter, at sejladsen var indstillet. Ifølge befragtningskontrakten skulle der betales en bod svarende til 90 dages charteromkostninger, hvis kontrakten blev ophævet i utide. Denne betaling var garanteret af Corks Havn. Der var ingen betemmelser om tilbagebetaling af støtten, hvis ruten blev en succes.

(20) Gaelic Ferries ville reelt få monopol på transporten af levende dyr på ruten, indtil Irish Ferries genoptog sejladsen i foråret 1998. Gaelic Ferries skulle konkurrere med Pandoro om anden fragt. Såfremt ruten kunne operere med fuld kapacitet, var rederiet forpligtet til at give transport af levende dyr fortrinsstilling til det antal pladser, der var.

(21) Skibet havde en samlet kapacitet på 54 enheder, men på grund af dyrevelfærdslovgivningen kunne kun ti enheder — på det øverste dæk — anvendes til transport af dyr. De resterende 44 enheder på underste dæk manglede den fornødne ventilation og kunne kun anvendes til transport af anden fragt. Ifølge de irske myndigheder ville de fragtrater, den nye færgetjeneste forlangte, ligge på linje med, hvad der ville blive forlangt på normale markedsvilkår.

(22) Ruten blev taget i drift den 14. oktober 1997 på grundlag af en lovfæstet forpligtelse for de irske myndigheder til at yde tilskud på 1 mio. IEP, der skulle udbetales i rater. Sejladsen blev indstillet i april 1998, og der blev ikke ydet yderligere støtte til opretholdelsen af trafikken ud over den oprindeligt planlagte periode.

(23) I beslutningen om at indlede proceduren gav Kommissionen udtryk for tvivl om, hvorvidt den pågældende foranstaltning var forenelig med fællesmarkedet i betragtning af, at den kunne udgøre statsstøtte, som måtte anses for uforenelig med fællesmarkedet i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 1, uden at opfylde betingelserne for at være omfattet af nogen af de undtagelser, der hjemles i stk. 2 og stk. 3 i samme artikel.

(24) Kommissionen understregede, at der var to aspekter af foranstaltningen, som muligvis indebar statsstøtte, og som måtte undersøges nærmere. For det første var det påståede formål med foranstaltningen jo at sikre eksporten af levende dyr fra Irland, som var bragt i fare, efter at et bestemt rederi havde indstillet sejladsen. Det kunne ikke udelukkes, at støtten kunne fordreje konkurrencen ved at favorisere visse virksomheder, og at den ville påvirke handelen mellem medlemsstaterne, såfremt den satte irske eksportører af levende dyr i stand til at sælge deres produkter på det europæiske fastland til lavere priser, end det havde været muligt, hvis de skulle dække de fulde økonomiske omkostninger ved dyrenes transport med skib. Desuden kunne man gøre gældende, at såfremt foranstaltningen udgjorde statsstøtte, opfyldte den tilsyneladende ingen af betingelserne for at være omfattet af de i artikel 87, stk. 2 og 3, hjemlede undtagelser.

(25) For det andet anførte Kommissionen, at selv om støtten af de irske myndigheder blev præsenteret som støtte til landbruget, gav det forhold, at den blev udbetalt til et rederi, anledning til at overveje, hvorvidt foranstaltningen alternativt eller tilligemed skulle betragtes som støtte til søtransport i henhold til de relevante EF-retningslinjer herfor.

III

BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(26) Kommissionen har ved brev af 29. maj 1998 modtaget bemærkninger fra Compassion in World Farming (CIWF). CIWF tilslutter sig i det store og hele de argumenter, som foranledigede Kommissionen til at indlede proceduren vedrørende foranstaltningen. Det tilføjes, at rederiet Pandoro efter en retskendelse, der gik rederiet imod, i januar 1998 igen var begyndt at transportere levende dyr fra Irland til yderligere opfødning på det europæiske fastland. Også Irish Ferries genoptog sejladsen på sin rute i maj og accepterede at transportere alle kategorier af levende dyr til landbrugsformål. Irish Ferries driver rent faktisk to ruter, én mellem Rosslare og Cherbourg og én mellem Rosslare og Roscoff.

(27) Ifølge CIWF var der ikke risiko for, at situationen skulle udvikle sig til et stadium, hvor der ville blive tale om alvorlig forstyrrelse af den irske økonomi som helhed, eftersom de irske eksportører kunne omlægge deres handel (eller en del af den) fra eksport af levende dyr til eksport af kød. I forvejen tegner eksporten af kød sig for ca. 90 % af værdien af Irlands eksport i denne sektor.

(28) CIWF påpeger, at eftersom Pandoro genoptog transporten af levende dyr i januar 1998, var den støtte, der skulle udbetales til Gaelic Ferries, ikke nødvendig for at sætte forhandlerne i stand til at eksportere levende dyr til det europæiske fastland.

IV

KOMMENTARER FRA IRLAND

(29) I sit brev af 24. april 1998 anfægter Irland de argumenter, som foranledigede Kommissionen til at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, vedrørende denne foranstaltning.

(30) For det første anføres det, at Irland i betragtning af det europæiske fastlands betydning som eksportmarked tor den irske produktion af levende dyr er berettiget til at træde ind og tilvejebringe en transportmulighed, hvis der ikke foreligger andre.

(31) De irske myndigheder fremhæver den irske husdyrsektors store afhængighed af eksport. 90 % af produktionen må eksporteres enten som levende dyr eller slagtekroppe. Der er fremlagt statistikker, hvoraf det fremgår, at eksporten af levende dyr til det europæiske fastland i 1994 og 1995 udgjorde 5-6 % af den samlede

mængde kvæg, der blev taget ud af bedrifterne. Desuden spiller den særskilte handel med levende dyr også en betydelig rolle for opretholdelsen af rimelige priser til de irske landbrugere, da den sikrer, at de irske slagterier ikke får monopolstilling som aftagere af irske dyr. I denne forbindelse hævder de irske myndigheder, at der er en positiv korrelation mellem omfanget af handelen med levende dyr og priserne for ungvæg.

(32) BSE-krisen i 1996 reducerede landbrugsindkomsterne generelt (f.eks. med 4,5 % i nominelle tal i 1997) og havde særligt alvorlige konsekvenser for oksekødsproducenterne. Da mange af de traditionelle tredjelandemarkeder for levende kvæg lukkede, var det eneste andet større eksportmarked det europæiske fastland. Afbrydelse af adgangen til dette marked ville få en uforholdsmæssigt kraftig destabiliserende indvirkning på Irlands marked, eftersom Irland, specielt i oksekødssektoren, producerer ti gange mere end det indenlandske forbrug. På denne baggrund kunne den irske regering ikke tolerere yderligere indkomststab, især ikke for oksekødsproducenterne. Desuden anfører de irske myndigheder, at hvis staten ikke havde grebet ind, ville der være bragt forstyrrelse i den økonomiske aktivitet som helhed, fordi landbrugsorganisationerne og folk, der var beskæftiget inden for eksporten af levende dyr, ville have demonstreret og protesteret.

(33) De irske myndigheder behandler de argumenter, Kommissionen anfører i sin beslutning om at indlede proceduren, i tre særskilte afsnit:

— spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningen fordrejer konkurrencen

— spørgsmålet om hvorvidt foranstaltningen opfylder betingelserne for tilskud til en forsyningspligtigelse som fastlagt i EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren ⁽³⁾

— i givet fald spørgsmålet om, hvorvidt støtten opfylder betingelserne for at være omfattet af en undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2 og 3.

(34) Med hensyn til foranstaltningens konkurrencemæssige virkninger indleder de irske myndigheder med at påpege, at konkurrencereglerne i medfør af traktatens artikel 36

kun finder anvendelse på landbruget i det omfang, Rådet beslutter det. Traktatens regler om statsstøtte gælder for handelen med okse-, kalve-, svine- og fårekød i medfør af forordningerne om de relevante fælles markedsordninger. Ved anvendelsen af traktatens artikel 87, 88 og 89 skal der derfor tages hensyn til målene for den fælles landbrugspolitik, som er fastsat i traktatens artikel 33. De går bl.a. ud på at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, stabilisere markederne, sikre forsyningerne og sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer. Der skal også tages hensyn til landbrugserhvervets særlige karakter, som til dels bunder i naturgivne og strukturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsregioner. Denne holdning blev bekræftet ved Domstolens dom i sag C-122/94, Kommissionen mod Rådet ⁽⁴⁾. Irland var derfor berettiget — for ikke at sige forpligtet til — at sikre eksportvejen for levende dyr til Europa.

(35) De irske myndigheder anfægter Kommissionens påstand om, at højere fragtrater for transport af levende dyr til Europa ville have fået en anden reder til at gå ind på markedet. For det første påpeger de, at Pandoros beslutning om at ophøre med at transportere levende dyr ikke var en almindelig forretningsmæssig beslutning. Den skyldtes protester fra dyreværnsaktivister og bekymring for, at det skulle indvirke på andre aspekter af Pandoros aktiviteter. Eftersom intet andet selskab havde kapacitet til at transportere levende dyr på ruten om vinteren, ville det kræve en helt ny aktør på markedet. Det ville imidlertid være et særdeles risikobetonet forehavende, eftersom Pandoro når som helst kunne beslutte at genoptage transporten af levende dyr. Desuden ville alle nye aktører på markedet være undergivet de samme begrænsninger, som er fastsat i lovgivningen om dyrs velfærd, og som begrænser antallet af lastbiler med levende dyr på en hvilken som helst sejlads til ca. 20 % af den faktiske kapacitet. For at sikre en rentabel sejlads ville en ny aktør på markedet være nødsaget til at konkurrere med Pandoro om lastbiltrafikken med tørgods, hvor P & O-gruppen, hvori Pandoro indgår, har en meget stærk, for ikke at sige dominerende stilling. Hvis Pandoro havde opgivet ruten fuldstændigt, ville de normale markeds kræfter have gjort det muligt for en konkurrent at komme ind på markedet, men da selskabet kun selektivt trak en del af sin kapacitet ud, forelå denne mulighed ikke.

(36) På denne baggrund mener de irske myndigheder, at den udbetalte støtte på 1 mio. IEP ikke var nogen hindring for, at handelsvilkårene kunne påvirkes af markedsudviklingen. Alle nye aktører på markedet ville være nødsaget til at operere med konkurrencedygtige fragtrater for langt hovedparten af fragten uden mulighed for at tage hensyn til omkostningerne ved at starte virksomheden op. Før Gaelic Ferries kom ind på markedet, havde

⁽³⁾ EFT C 205 af 5.7.1997, s. 5.

⁽⁴⁾ Sml. 1996 I, s. 881.

- Pandoro »sæsonmonopol« for ro-ro-transporten af levende dyr mellem Irland og det europæiske fastland. Pandoros beslutning om at trække sig tilbage fra det pågældende marked blokerede i realiteten for denne handel. For at sikre dens fortsættelse i overensstemmelse med de fælles markedsordninger og målene for den fælles landbrugspolitik var den irske regering berettiget til at tilskynde en anden virksomhed til at gå ind på markedet, også selv om hovedparten af den pågældende virksomheds indtjening skulle ligge på transport af tørlast i direkte konkurrence med Pandoro. Markedskræfterne sikrede, at den nye aktør opererede med konkurrencedygtige fragtrater for tørlast. Den irske regering regulerede priserne for transport af levende dyr for at sikre, at den nye aktør ikke misbrugte sit reelle monopol.
- (37) Hvad angår anvendelsen af reglerne om forsyningspligt-ydelser i den betydning, der er fastsat i EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren, må besejlingen af den pågældende rute ifølge de irske myndigheder anses for at være meget begrænset i henhold til definitionen i retningslinjerne, fordi der ikke fandtes nogen anden rute for eksporten af levende dyr fra Irland. Det forhold, at besejlingen for tørlasts vedkommende ikke kunne betegnes som begrænset, er ikke relevant, eftersom de frie varebevægelser i relation til levende dyr ikke har nogen gevinst af en veludbygget rute til transport af tørlast uden kapacitet til at transportere levende dyr.
- (38) De irske myndigheder indrømmer, at der på grund af sagens hastende karakter ikke blev iværksat et regulært offentligt udbud, men der blev dog gennemført en omfattende og åben udvælgelsesprocedure. Der indkom interessetilkendegivelser fra en række selskaber. Den 17. september 1997 havde de irske myndigheder fremsendt specifikke opfordringer til de interesserede til inden den 24. september 1997 at forelægge detaljerede forretningsplaner. Det maksimale antal sejladsere om ugen og totalt blev nærmere angivet. Der skulle forelægges planer, hvoraf det klart fremgik, hvorvidt den foreslåede rute ville være rentabel.
- (39) Der indkom fem forretningsplaner. Disse planer blev vurderet af et uvildigt organ, Nautical Enterprise Centre ved Cork Regional Technical College. To planer blev bedømt som urealistiske, og en plan var ikke tilstrækkeligt detaljeret. Evaluatoren anbefalede, at der blev stillet en række supplerende spørgsmål til de to tilbageværende ansøgere. Blandt de yderligere emner, der blev undersøgt, var virksomhedsstruktur og finansiering, markedsføringsstrategi, specifikke antal sejladsere pr. uge, rådighed over kajplads og faciliteter til transport af kvæg. Det foreslåede skib, MV Purbeck i begge tilfælde, skulle også inspiceres for at sikre, at alle regler og forskrifter ville blive overholdt, og fastsætte en maksimal kapacitet for levende dyr.
- (40) Den endelige beslutning om, hvilken ansøger der skulle vælges, blev først truffet efter en grundig vurdering af de yderligere oplysninger, der var indkommet.
- (41) Som led i ovennævnte proces blev alle krav vedrørende niveauet for og hyppigheden af trafikbetjeningen samt kapacitet og normer tydeligt specificeret. Priseniveauerne skulle fastsættes uafhængigt af de irske myndigheder, men dog under overvågning for at sikre, at de lå på linje med de rater, der normalt gælder for transport af levende dyr, så man havde garanti for, at der ikke var tale om skjult støtte til producenterne. Rent faktisk lå de takster, Gaelic Ferries opererede med for transport af levende dyr, på nøjagtigt samme niveau som de takster, Pandoro og Irish Ferries tidligere havde forlangt. Der har således ikke været tale om overkompensation for eksporten af levende dyr, og eftersom taksterne ikke var højere end de andre rederiers, er spørgsmålet om kryds-subsidiering af andre tjenester heller ikke aktuelt.
- (42) Gaelic Ferries foreløbige resultatopgørelse for perioden fra oktober til april viser salgsindtægter på 1,3 mio. IEP over for samlede udgifter, inklusive generalomkostninger på 2,3 mio. IEP. Det underskud, selskabet har haft ved at drive ruten, har nogenlunde svaret til den udbetalte støtte. De irske myndigheder mener derfor, at støtten opfylder kravet i EF-retningslinjerne om, at støtten skal kompensere for de ekstra omkostninger, rederiet har ved at drive den pågældende rute, og bør stå i direkte forhold til det beregnede underskud ved at drive ruten.
- (43) Hvad angår de øvrige ansøgere (bortset fra de to »finalister«), var fartøjet i det ene tilfælde ikke umiddelbart egnet af dyrevelfærdsmæssige årsager, idet det manglede stabilisatorer. Den anden ansøgning var baseret på, at den irske regering skulle købe et fartøj. Den tredje ansøger søgte om et tilskud, der var flere gange højere end det støttebeløb, de irske myndigheder havde overvejet. I de tre tilfælde, hvor de forelagte forretningsplaner af den uvildige evaluator blev vurderet som værende urealistiske/utilstrækkelige, var det under ingen omstændigheder aktuelt at undersøge de foreslåede fartøjer nærmere.
- (44) I dette tilfælde var tilskuddet begrænset til en periode på kun seks måneder og dermed langt under den normale periode på fem år, der er tilladt i henhold til EF-retningslinjerne; tilskuddet var desuden struktureret som ekstraordinært, midlertidigt og degressivt.

- (45) I øvrigt anfører de irske myndigheder, at foranstaltningen opfylder betingelserne for at være omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 2 eller 3. Hvad angår anvendelsen af artikel 87, stk. 2, litra b), hævder Irland, at Kommissionen tager fejl, når den er i tvivl om, hvorvidt denne undtagelse finder anvendelse. Foranstaltningen skal vurderes som havende til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af en usædvanlig begivenhed. Det er ikke rimeligt at forudsætte, at støtte, der opfylder denne betingelse, først kan udbetales, når skaden er sket. Bestemmelsen må fortolkes således, at den også omfatter forebyggende foranstaltninger. Under alle omstændigheder blev støtten dog først udbetalt, efter at den usædvanlige begivenhed var indtruffet, nemlig den manglende mulighed for at eksportere levende dyr fra Irland til det europæiske fastland.
- (46) De irske myndigheder påpeger, at der i generaladvokat Cosmas' forslag til afgørelse i sag C-122/94, Kommissionen mod Rådet, henvises til begrebet »usædvanlige begivenheder« i traktatens artikel 87, stk. 2. Det dækker forhold eller situationer, som kan være relateret til en specifik sektor eller til økonomien som helhed, men som i henhold til en rimelig vurdering i hvert enkelt tilfælde i tilknytning til en bestemt medlemsstat eller en bestemt landbrugssektor viser, at der er sket en ændring af et sådant omfang, at det i forhold til, hvad der tidligere blev anset for normalt eller i hvert fald ikke usædvanligt står klart, at de tidligere relevante forhold har ændret sig, at der er opstået nye situationer, og at der er behov for beskyttende foranstaltninger, for hvilke der ikke er taget højde i de gældende regler for der, pågældende sektor. Spørgsmålet om, hvorvidt der i en hvilken som helst medlemsstat i en produktionssektor er tale om en krisesituation, som ikke kan afhjælpes via de gældende regelsæt for denne sektor, er den afgørende faktor for, om der kan være tale om usædvanlige begivenheder i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2.
- (47) De irske myndigheder accepterer tilsyneladende Kommissionens bemærkning om, at man skal være forsigtig med ikke at medtage almindelige erhvervsmæssige risici under anvendelsesområdet for traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). De kan dog ikke understrege stærkt nok, at situationen på det irske oksekødsmarked i efteråret 1997 som følge af Pandoros afvisning af at transportere levende dyr var langt mere vidtgående end normale erhvervsmæssige risici og må betegnes som »usædvanlige begivenheder«. Desuden kan Pandoros tilbagetrækning fra den del af markedet ikke betragtes som en normal økonomisk forteelse, men som en reaktion på protester fra dyreværnsaktivister i Det Forenede Kongerige. Ifølge de irske myndigheder blev situationens usædvanlige karakter yderligere forstærket af, at Pandoro indskrænkede sin trafikbetjening selektivt og dermed gjorde det økonomisk umuligt for en ny aktør på markedet at hæve sine takster i sektoren for tørlast uden at risikere at skulle drive ruten med udelukkende 20 % af kapaciteten, hvilket ville være fuldstændigt urentabelt. En ny aktør på markedet skulle konkurrere om transporten af tørlast på den pågældende rute med et eksisterende rederi, der sejler året rundt og endnu et rederi, der sejler en del af året. Henvisningen til »normale takster« i Kommissionens beslutning om at indlede proceduren er således ikke relevant i denne sammenhæng.
- (48) De irske myndigheder anfører yderligere, at Pandoros ophør med transport af levende dyr i realiteten var misbrug af en dominerende stilling i den i traktatens artikel 82 fastsatte betydning. I overensstemmelse med Domstolens dom i sag C-265/95, Kommissionen mod Frankrig ⁽⁵⁾, hævder de irske myndigheder, at en medlemsstat har en forpligtelse til at forhindre, at enkeltpersoner bryder EF-retten. Den irske regering var derfor forpligtet til at intervenere for at sikre, at Pandoros handling rent faktisk ikke bragte den frie bevægelighed for landbrugsprodukter i fare og dermed underminerede målene for den fælles landbrugspolitik.
- (49) Hertil føjer Irland, at Kommissionens beslutning 96/239/EF af 27. marts 1996 om visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati ⁽⁶⁾ indebar forbud mod afsendelse af levende kvæg fra Det Forenede Kongerige, hvilket betød, at ruten over land fra Irland til fastlandet via Det Forenede Kongerige var lukket for irsk kvæg. Dermed var der ingen alternative muligheder for transporten af levende dyr til det europæiske fastland.
- (50) Som svar på bemærkningerne fra CIWF fastholder de irske myndigheder i deres brev af 27. juli 1998 det synspunkt, de har fremsat i tidligere kommentarer. De understreger, at selv om der kun er tale om en begrænset procentdel af afsætningen, er eksporten af levende dyr af helt afgørende betydning for oksekødssektoren. De fastholder, at Irland overholder alle krav i EF-lovgivningen om dyrs velfærd. Endelig tilføjer de, at det forhold, at Pandoro genoptog sejladsen i januar 1998 efter påbud fra den irske højesteret, ikke bør tages i betragtning ved vurderingen af de beslutninger, der er truffet på grundlag af den situation, der gjorde sig gældende i efteråret 1997.

⁽⁵⁾ Sml. 1997 I, s. 6959.

⁽⁶⁾ EFT L 78 af 20.3.1996, s. 47.

(51) Som svar på anmodninger fra Kommissionen af 5. marts 1999 og 15. juni 1999 har de irske myndigheder ved brev af 2. juli 1999, hvoraf en korrigeret udgave blev fremsendt den 14. juli 1999, forelagt en rapport om udviklingen inden for transporten af levende dyr fra Irland til det europæiske fastland siden januar 1998. Efter at den økonomiske støtte til Gaelic Ferries ophørte i marts 1998, løb rederiet ind i økonomiske vanskeligheder. Et forsøg på at omstrukturere tjenesten uden yderligere statsstøtte mislykkedes, og sejladsen blev definitivt indstillet i maj 1998. Pandoro er efter den tidligere nævnte retskendelse fortsat med at transportere levende dyr, bortset fra kalve, og desuden blev Irish Ferries i maj 1998 godkendt til at transportere kvæg på deres nye fartøj, MV Normandy, og har transporteret levende dyr i hele højsæsonen 1998-99. Også et antal særlige kvægskebe er godkendt til at transportere levende dyr til eksport. Den irske eksport af levende dyr til det europæiske fastland på ro-ro-fartøjer og specialindrettede fartøjer nåede et rekordhøjt niveau i 1998 med hele 136 000 dyr. Desuden har de irske myndigheder forelagt materiale, der bekræfter, at de takster, Gaelic Ferries forlangte, stort set svarede til Pandoros.

V

VURDERING

(52) Fire betingelser skal være opfyldt for at en national støtteforanstaltning er omfattet af forbuddet i artikel 87, stk. 1: foranstaltningen skal indebære, at støtten ydes ved hjælp af statsmidler, støtten skal begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, den skal fordrøje eller true med at fordrøje konkurrencevilkårene, og den skal påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen finder, at alle fire betingelser er opfyldt, uanset om man ser på foranstaltningens virkninger for landbrugssektoren eller for søtransportsektoren.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om statsstøtte i den i traktaten fastsatte betydning

(53) Det kan af de irske myndigheders redegørelser udledes, at formålet med foranstaltningen var at tilvejebringe en alternativ transportmulighed for eksporten af levende dyr fra Irland direkte til det europæiske fastland, efter at Pandoro på egen hånd havde besluttet at ophøre med at transportere levende dyr på sine ruter. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at de primære støttemodtagere i forbindelse med foranstaltningen skulle være de irske eksportører af levende dyr.

(54) På det pågældende tidspunkt var produktionen af og handelen med oksekød omfattet af Rådets forordning

(EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽⁷⁾. I artikel 24 i denne forordning står der, at medmindre andet er fastsat i forordningen, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på de produkter, forordningen dækker. Tilsvarende bestemmelser er fastsat i artikel 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽⁹⁾, samt artikel 22 i Rådets forordning (EF) nr. 2467/98 af 3. november 1998 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁰⁾. Den omhandlede støtteforanstaltning er derfor dækket af reglerne i traktatens artikel 87, 88 og 89, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i forordningerne om de fælles markedsordninger.

(55) Det bestrides ikke, at den irske regering har stillet 1 mio. IEP til rådighed til støtte for driften af Gaelic Ferries. Der er helt klart tale om statslige midler.

(56) Støtten blev ydet til en enkelt virksomhed, Gaelic Ferries, og kunne anses for at begunstige denne virksomhed. Det fremgår imidlertid af kommentarerne fra de irske myndigheder, at formålet med støtten var at bistå husdyrsektoren med at sikre en transportvej for eksporten af levende dyr fra Irland til det europæiske fastland. De irske myndigheder har forklaret, at støttebeløbet blev beregnet på grundlag af forskellen mellem de anslåede omkostninger ved at besejle den pågældende rute og de anslåede indtægter, og dette er blevet bekræftet i deres skriftlige kommentarer, efter at proceduren blev indledt. Gaelic Ferries optræder derfor tilsyneladende snarere som leverandør af en tjenesteydelse end som støttemodtager. De primære støttemodtagere er de virksomheder, der opererer i den irske husdyrsektor, dvs. producenter, transportvirksomheder og virksomheder, der handler med levende dyr. På baggrund af kommentarerne fra de irske myndigheder kan det under alle omstændigheder konkluderes, at foranstaltningen begunstigede og havde til formål at begunstige husdyrproduktionen i Irland.

(57) De irske myndigheder anfører, at producenterne ikke fik nogen fordel af foranstaltningen, fordi de fortsat skulle betale fragtrater, som stort set svarede til de tidligere. Den irske regering greb ind og regulerede disse takster dels for at sikre, at Gaelic Ferries ikke fik urimelig fordel af sin reelle monopolstilling, dels for at undgå, at producenterne fik en urimelig fordel. Kommissionen kan ikke

⁽⁷⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24.

⁽⁸⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105.

⁽¹⁰⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

godtage dette argument. Det er klart, at der som følge af de ændrede vilkår var tale om en stigning i omkostningerne ved at transportere levende dyr fra Irland til det europæiske fastland. Uden den økonomiske støtte fra den irske stat ville denne stigning have udgjort 1 mio. IEP for sektoren for vintersæsonen 1997-98. Den pågældende sektor skulle derfor have båret disse omkostninger enten via en lavere fortjeneste eller ved at forlange højere priser af kunderne.

(58) Kommissionen konkluderer derfor, at støtteforanstaltningen rent faktisk begunstigede visse virksomheder eller visse produktioner i den i artikel 87, stk. 1, fastsatte betydning.

(59) Domstolen anførte i sin dom af 17. september 1980 i sag C-730/79, Philip Morris mod Kommissionen ⁽¹¹⁾, at styrkelse af en virksomheds økonomiske stilling ved hjælp af statsstøtte normalt indebærer konkurrenceforbrejning i forhold til konkurrerende virksomheder.

(60) I den foreliggende sag har statsindgrebet beskyttet de irske husdyreksportørers økonomiske stilling mod de negative konsekvenser, der ellers ville have gjort sig gældende. De irske husdyrproducenter konkurrerer med husdyrproducenter i resten af EU. Markederne for husdyr, hvor der i forvejen er tale om overskudsproduktion, var for kvægs vedkommende yderligere ramt af BSE-krisen, som bidrog til at gøre konkurrencevilkårene endnu vanskeligere og problematiske. Der er derfor ingen tvivl om, at statsindgrebet har betydet, at transportbetingelserne for de irske eksportører af levende dyr ikke er blevet påvirket i normalt omfang af Pandoros beslutning, og dermed kunstigt har foregrebet eventuelle fordele, som den pågældende situation kunne have givet producenter andre steder i EU.

(61) En foranstaltning påvirker handelen mellem medlemsstaterne, hvis den gør import fra medlemsstater vanskeligere, eller hvis den gør eksport fra en medlemsstat til andre medlemsstater lettere. Det afgørende er, at handelen inden for EU som et resultat af foranstaltningen udvikler sig anderledes eller kan forventes at udvikle sig anderledes. Begrebet »påvirkning af handelen« omfatter derfor også foranstaltninger, som beskytter handelsvilkår mod påvirkninger som følge af ændringer på markedet og dermed kunstigt bevarer status quo.

(62) Irland producerer årligt i alt 569 000 tons oksekød. Den samlede EU-produktion af oksekød er på 7,89 mio.

tons. Handelen inden for EU i oksekødssektoren udgør 2,17 mio. tons ⁽¹²⁾. I denne sammenhæng skal det bemærkes, at de irske myndigheders påståede formål med at indføre foranstaltningen var at gøre det muligt at opretholde den irske eksport af levende dyr til det europæiske fastland. De irske myndigheder fremhæver i deres skriftlige bemærkninger denne eksports betydning for husdyrsektoren. De anfører desuden, at eksporten af levende kvæg til det europæiske fastland med ro-ro-fartøjer var rekordhøj i 1998 med hele 136 000 dyr. Kommissionen må derfor konkludere, at foranstaltningen reelt påvirker handelen mellem medlemsstaterne.

Spørgsmålet om foranstaltningens virkninger for søtransportsektoren

(63) I sin beslutning om at indlede proceduren fandt Kommissionen det nødvendigt at undersøge, hvorvidt foranstaltningen eventuelt var omfattet af EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren ⁽¹³⁾. I de ovenfor i betragtning 37-44 omhandlede kommentarer gør Irland gældende, at foranstaltningen kan accepteres som støtte til levering af en forsyningspligt-ydelse.

(64) I de foregående betragtninger har Kommissionen givet udtryk for, at foranstaltningen begunstiger den irske husdyrsektor, mens Gaelic Ferries snarere må betegnes som leverandør af en tjenesteydelse end som støttemodtager. Støtten kunne dog også betragtes som en foranstaltning til støtte for søtransport med Gaelic Ferries som modtager. Under alle omstændigheder er det Kommissionens opfattelse, at foranstaltningen ikke kan tillades i medfør af EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren.

(65) I overensstemmelse med det relevante afsnit i EF-retningslinjerne er en forsyningspligt-ydelse enhver form for forpligtelse, der pålægges et transportselskab for det at sikre levering af en tjenesteydelse, der opfylder fastlagte standarder for kontinuitet, hyppighed, kapacitet og prisniveau, som det pågældende selskab ikke ville påtage sig, hvis det udelukkende skulle tage hensyn til sin økonomiske interesse. Der kan indføres forsyningspligt-ydelser for linjefart til havne, der betjener yderligt liggende områder i EU eller tyndt besejlede ruter, der anses for vitale for den økonomiske udvikling i den pågældende region, i tilfælde hvor markedskræfterne ikke i sig selv ville sikre en tilstrækkelig besejlingshyppighed.

⁽¹²⁾ Kommissionens beretning om landbrugets stilling i Den Europæiske Union — 1998.

⁽¹³⁾ EFT C 205 af 5.7.1997, s. 5.

⁽¹¹⁾ Sml. 1980, s. 2671, præmis 11 og 12.

(66) Ifølge Kommissionens praksis og Domstolens retspraksis⁽¹⁴⁾ ved vurdering af aftaler om forsyningspligttydelser kan godtgørelse af driftstab, der direkte kan henføres til leveringen af visse forsyningspligttydelser, betragtes som statsstøtte, der er forenelig med fællesmarkedet, under forudsætning af følgende:

- ordningerne skal være gennemsigtige og tillade udvikling af konkurrencen, navnlig gennem brug af udbudsprocedurer
- udbuddet skal offentliggøres på passende måde, og alle relevante krav vedrørende forsyningspligttydelser skal være specificeret på en klar og gennemsigelig måde, så alle transportselskaber med adgangsrret til ruten får mulighed for at afgive bud
- undtagen i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde skal kontrakten tildeles den tilbudsgiver, der forlanger det mindste tilskud til at drive ruten.

(67) Kommissionen finder at den irske støtteforanstaltning ikke opfylder de nødvendige betingelser for at kunne omfattes af reglerne om forsyningspligttydelser.

(68) For det første er undtagelsen for forsyningspligttydelser begrænset til havne, der betjener yderligt liggende områder eller tyndt besejlede ruter, der anses for vitale for den økonomiske udvikling i den pågældende region. Ingen af disse betingelser er opfyldt. Corks Havn kan ikke siges at betjene en randregion, og søtransportruterne mellem Irland og det europæiske fastland kan ikke betegnes som tyndt besejlede. De irske myndigheder accepterer dette for den normale frags vedkommende, men mener, at ruten var tyndt besejlet med hensyn til transporten af levende dyr, eftersom der ikke var noget andet rederi til at sejle med denne last. Kommissionen kan imidlertid ikke godtage, at det skal vurderes, hvorvidt en rute er tyndt besejlet i relation til en enkelt kategori af last; det skal vurderes i relation til alle typer last og passagerer. Selv om det så var tilfældet, skal det stadig kunne påvises, at ruten kan anses for afgørende for den økonomiske udvikling i den berørte region. Uanset de af de irske myndigheder fremførte argumenter om betydningen af eksporten af levende dyr accepterer Kommissionen ikke, at eksport af 30 lastbilladninger levende dyr om ugen (under forudsætning af tre sejlads om ugen) kan anses for afgørende for den økonomiske udvikling i de regioner, der betjenes af Corks Havn.

Desuden kan Kommissionen ikke godtage, at finansieringen af et system, der skal give irske eksportører af levende dyr mulighed for at opretholde deres aktuelle

eksportniveau til det europæiske fastland, udgør en »tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse« i den i traktatens artikel 86, stk. 2, fastsatte betydning, således som det kræves i henhold til den relevante meddelelse fra Kommissionen⁽¹⁵⁾. Ud over det forhold, at foranstaltningen ikke er til gavn for alle økonomiske aktiviteter i regionen eller for offentligheden generelt, er det Kommissionens opfattelse, at virksomheder, der producerer og sælger de i bilag I til traktaten omhandlede produkter, som er omfattet af en fælles markedsordning, ikke kan anses for at have fået pålagt at levere tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i den i traktatens artikel 86, stk. 2, fastsatte betydning. Det fælles marked for oksekød (det samme gælder andre produkter, der er omfattet af en fælles markedsordning) kan ikke fungere efter hensigten med statsindgreb på markedet gennem virksomheder, der ikke handler i overensstemmelse med princippet om den private investor (jf. f.eks. C-51/98 (Epac & Silopor)⁽¹⁶⁾ og C-28/98 (Centrale del Latte di Roma)⁽¹⁷⁾.

(69) Selv om opretholdelsen af en regelmæssig rutesejls af eksporten af levende dyr kunne anses for at udgøre en forsyningspligttydelse, er det klart, at de irske myndigheder ikke har opfyldt de krav, der er fastsat i EF-retningslinjerne, for at støtteforanstaltningen kan accepteres som forenelig med fællesmarkedet. Navnlig fulgte man ikke proceduren for offentligt udbud, og de relevante krav vedrørende forsyningspligttydelser var ikke defineret på en tydelig og gennemsigelig måde. Rent faktisk kunne man kun deltage i udbudsprocessen efter opfordring, og forpligtelserne var ikke fastsat på forhånd, men skulle forhandles mellem de irske myndigheder og de potentielle rederier.

(70) I lyset af ovenstående må Kommissionen konkludere, at betingelserne for, at et driftstilskud til en forsyningspligttydelse kan vurderes som forenelig med fællesmarkedet, ikke er opfyldt. Derfor er det i EF-retningslinjerne fastsat, at enhver støtte skal vurderes på grundlag af de generelle regler om statsstøtte.

Støttemodtager(e)

(71) Som hovedregel mener Kommissionen, at modtageren af statsstøtte er den eller de virksomheder, hvortil statsmidlerne udbetales direkte. I dette tilfælde er denne virksomhed Gaelic Ferries. I visse tilfælde, navnlig når støtten ydes til den direkte modtager på betingelse af, at

⁽¹⁴⁾ Sag T-106/95 FFSA, Sml. 1997 II, s. 229.

⁽¹⁵⁾ EFT C 281 af 26.9.1996, s. 3.

⁽¹⁶⁾ EFT C 363 af 25.11.1998, s. 4.

⁽¹⁷⁾ EFT C 206 af 2.7.1998, s. 6.

denne leverer en ydelse (i form af finansiering, tjenesteydelser, lokaler eller lignende) til fordel for en anden klart defineret gruppe af virksomheder, kan Kommissionen betragte virksomhederne i denne gruppe som værende støttemodtageren(rne).

- (72) Normalt er en medlemsstats hensigter med udformningen af en støtteforanstaltning mindre vigtig for vurderingen end foranstaltningens virkninger, men i den foreliggende sag kan det konstateres, at det udtrykkelige formål med støtten var at begunstige husdyrsektoren. Uden den pågældende transporttjeneste skulle denne sektor have båret de ekstra omkostninger, der var forbundet med yderligere opfodning og slagtning af dyrene og forarbejdning af kødet i Irland. Denne foranstaltning har således beskyttet den irske husdyrsektors økonomiske stilling mod de negative konsekvenser, der ellers ville have gjort sig gældende.

Selv om andre virksomheder også kunne benytte Gaelic Ferries transporttjeneste, er det Kommissionens opfattelse, at det blot var en tilfældig konsekvens af valget af fartøj til at besejle ruten. Efter Pandoros tilbagetrækning fra markedet for transport af levende dyr var der ingen reel mulighed for at transportere levende dyr fra Irland til det europæiske fastland. Gaelic Ferries blev oprettet med det formål at få transporteret levende dyr fra Irland til det europæiske fastland. Gaelic Ferries blev oprettet for at levere en transporttjeneste, varetog den i den fastsatte periode på urentable vilkår, indstillede sejladsen i april 1998 og trådte derefter i likvidation. Det skal ydermere understreges, at tilbudsgivere i forbindelse med udbudsproceduren skulle forelægge detaljerede forretningsplaner med nærmere angivelse af niveauet for og hyppigheden af sejlads, kapacitet og normer, der skulle være opfyldt. Inden for rammerne af denne forretningsplan forventedes selskaberne at operere med almindelige markedstakster for transport af levende dyr og anden fragt. Tilskuddet på 1 mio. IEP tog derfor udelukkende sigte på at dække driftsomkostningerne ved sejladsen fra oktober 1997 til april 1998.

- (73) De irske myndigheder hævder i de i betragtning 41 omhandlede kommentarer, at man kan se bort fra risikoen for krydssubsidiering, fordi de takster, Gaelic Ferries forlangte for transport af levende dyr, svarede til de normale takster, Pandoro tidligere opererede med. Det skal understreges, at kun 20 % af lasten på grund af fartøjets tekniske specifikationer og dyrevelfærdsreglerne kunne bestå af levende dyr. De resterende 80 % af lasten måtte være anden form for fragt. Kommissionen tog imidlertid til efterretning, at støtten blev beregnet som forskellen mellem driftsomkostningerne (inklusive startomkostningerne) og indtægterne under forudsætning af, at Gaelic Ferries reelt transportererede anden fragt til normale markedstakster. Desuden har de irske myndigheder ført tilsyn med de takster, der blev forlangt for levende dyr og anden fragt både under og efter, ruten var i drift, dvs. efter at Gaelic Ferries var trådt i likvidation. Kommissionen vurderede derfor, at tilskuddet på

1 mio. IEP i vidt omfang blev overført til den irske husdyrsektor.

Kommissionen har derfor på grundlag af de meget specifikke omstændigheder i den foreliggende sag indtaget det standpunkt, at modtagerne af støtten må anses for at være de virksomheder, der opererer i den irske husdyrsektor.

Spørgsmålet om, hvorvidt støtten til den irske husdyrsektor er forenelig med traktaten

- (74) Traktatens artikel 87, stk. 1, indeholder imidlertid ikke et betingelsesløst forbud mod statsstøtte. Der er hjemlet visse undtagelser i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3. Af hensyn til fællesmarkedets virkemåde og i henhold til traktatens artikel 3 G skal disse undtagelser fortolkes restriktivt.
- (75) Irland hævder, at anvendelsen af traktatens artikel 87, 88 og 89 er undergivet målene for den fælles landbrugs politik. Eftersom de irske myndigheders formål med foranstaltningen var at fremme målene for den fælles landbrugs politik, var den forenelig med fællesmarkedet.
- (76) Kommissionen kan ikke godtage dette argument. I henhold til traktatens artikel 36 finder bestemmelserne om konkurrenceregler kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter det inden for rammerne af og i overensstemmelse med den i artikel 37, stk. 2 og 3, fastsatte fremgangsmåde samt under hensyntagen til de i artikel 33 angivne mål for den fælles landbrugs politik.
- (77) I artikel 24 i forordning (EØF) nr. 805/68 har Rådet under hensyntagen til målene for den fælles landbrugs politik fastsat, at medmindre andet er bestemt i forordningen, finder artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktionen af og handelen med oksekød. Det samme gælder for fåre- og svinekød⁽¹⁸⁾. Eftersom de relevante forordninger ikke indeholder bestemmelser om det modsatte, har Kommissionen derfor i medfør af traktatens artikel enekompetence til at afgøre, hvorvidt en støtteforanstaltning er forenelig med traktaten på grundlag af bestemmelserne i artikel 87, stk. 2 og 3; beslutningen kan naturligvis indbringes for Domstolen. At tillade en medlemsstat, der handler helt på egne vegne, selv at afgøre, hvilke nationale støtteforanstaltninger der må anses for nødvendige for at opfylde formålene med den fælles landbrugs politik, ville indebære en uoverskuelig svækkelse både af den fælles landbrugs politik og af kontrollen med statsstøtte inden for EU.

⁽¹⁸⁾ Jf. betragtning 54 ovenfor.

- (78) Kommissionen finder ikke, at Domstolens dom i sag C-122/94, Kommissionen mod Rådet⁽¹⁹⁾, underbygger det irske argument. Den pågældende sag vedrører uenighed mellem Kommissionen og Rådet om anvendelsen af traktatens artikel 88, stk. 2, tredje afsnit. Som en undtagelse fra det i ovenstående punkt omhandlede princip om enekompetence giver denne bestemmelse Rådet hjemmel til med enstemmighed at beslutte, at en af en medlemsstat ydet eller planlagt støtte skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, uanset bestemmelserne i artikel 87, hvis ganske særlige omstændigheder gør en sådan beslutning berettiget. Det forhold, at Rådet, når det skal afgøre, hvorvidt en beslutning er berettiget af ganske særlige omstændigheder, kan tage hensyn til målene for den fælles landbrugspolitik, kan under ingen omstændigheder bruges som støtte for et argument om, at en medlemsstat er berettiget til at handle på egen hånd i strid med traktatens regler.
- (79) Hvis Irland således mente, at en undtagelse fra bestemmelserne i artikel 87 var berettiget på grund af særlige omstændigheder, skulle den have indgivet en ansøgning herom til Rådet.
- (80) Desuden har Irland ikke hævdet, at der i forordningerne om de fælles ordninger for det pågældende marked findes bestemmelser, der går i modsat retning, og som kan anføres som retsgrundlag for foranstaltningen, og Kommissionen har da heller ikke på eget initiativ kunnet finde sådanne bestemmelser.
- (81) Det betyder, at spørgsmålet om, hvorvidt denne støtte er forenelig med fællesmarkedet, udelukkende skal vurderes på grundlag af bestemmelserne i traktatens artikel 87 og eventuelle relevante bestemmelser i forordningerne om de fælles markedsordninger for det pågældende marked.
- (82) Irland baserede sig ikke på undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, litra a) og c), og der er heller ikke grund til at mene, at den foreliggende foranstaltning opfylder betingelserne for at være omfattet af disse undtagelser (støtte af social karakter til enkelte forbrugere eller støtte for at opveje de økonomiske ulemper af Tysklands deling). Det samme gælder støtte for at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer. Irland har dog i sine kommentarer anført, at foranstaltningen kan betragtes som støtte for at råde bod på skade, der er forårsaget af usædvanlige begivenheder, og dermed skulle være omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).
- (83) Det er ikke i traktaten nærmere defineret, hvad en usædvanlig begivenhed er i den i artikel 87, stk. 2, litra b), fastsatte betydning, og der findes heller ikke en sådan

definition i den afledte ret eller i Domstolens domme. Desuden mener Kommissionen ikke, at generaladvokat Cosmas' bemærkninger, hvortil de irske myndigheder henviste (betragtning 46 ovenfor), er relevante for den foreliggende sag. Disse kommentarer vedrørte fortolkningen af traktatens artikel 88, stk. 2, tredje afsnit, hvorefter Rådet med enstemmighed, uanset bestemmelserne i artikel 87, kan beslutte, at en støtte er forenelig med fællesmarkedet, hvis den er begrundet i ganske særlige omstændigheder. Eftersom artikel 88, stk. 2, hjemler Rådet ret til at afvige fra hele artikel 87, må betydningen af udtrykket »ganske særlige omstændigheder« i artikel 88, stk. 2, nødvendigvis være mere omfattende end betydningen af »usædvanlige begivenheder« i artikel 87, stk. 2, litra b).

I overensstemmelse med punkt 11.2 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽²⁰⁾ har Kommissionen konsekvent fastholdt, at begreberne »naturkatastrofer« og »usædvanlige begivenheder« i artikel 87, stk. 2, litra b), skal fortolkes restriktivt, fordi de udgør undtagelser fra det generelle princip i traktatens artikel 87, stk. 1, om, at statsstøtte er uforenelig med fællesmarkedet.

- (84) I sin beslutning om at indlede proceduren udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt en økonomisk beslutningstagers beslutning om at ophøre med at levere en tjenesteydelse kunne være omfattet af artikel 87, stk. 2, litra b). Ifølge Irland var Pandoros beslutning imidlertid »usædvanlig«, eftersom den ikke var baseret på almindelige forretningsmæssige hensyn, men skyldtes pres fra dyreværnslobbyer. Kommissionen godtager ikke dette argument. Den sondring, Irland foretager mellem såkaldte normale forretningsmæssige hensyn og de tilsyneladende ikke-forretningsmæssige motiver, der ligger til grund for Pandoros beslutning, forekommer kunstig. Det fremgår tydeligt af det forelagte materiale, at transporten af levende dyr kun udgjorde en begrænset del af Pandoros virksomhed. Denne aktivitet var særdeles upopulær hos en bestemt del af befolkningen, nemlig dem, der interesserede sig for dyrs velfærd. For Pandoros moderselskab, P & O, har vurderingen af alternativerne, nemlig hvorvidt man skulle fortsætte transporten af levende dyr eller ej og de mulige negative virkninger af tabet af goodwill som følge af den fortsatte transport af levende dyr, tilsyneladende været en konkret faktor i en costbenefitanalyse. P & O har åbenbart ment, at disse virkninger vejede tungere end den økonomiske fordele ved at fortsætte transporten af levende dyr.
- (85) Desuden ser det heller ikke ud til, at Pandoros beslutning blev truffet hurtigt eller uden først at høre de berørte parter. Allerede i august 1994 meddelte P & O-gruppen, at den af dyrevelfærdsmæssige hensyn ville ophøre med på sine fartøjer at transportere levende dyr til andet end avlsformål. Denne beslutning blev iværksat af P & O-gruppen som helhed. Efter at Pandoro havde genoptaget transporten af levende dyr til opfødning og

⁽¹⁹⁾ Jf. betragtning 34 ovenfor.

⁽²⁰⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

avl fra 30. juli 1996 og videre frem, besluttede den at ophøre med at transportere levende dyr til opfodning med virkning fra den 1. december 1996 på grund af dyrevelfærdsproblemer på det europæiske fastland. Efter protester fra interessegrupper i landbruget indvilgede selskabet i marts 1997 i at genoptage transporten af levende dyr til opfodning. Protester fra dyreværnsaktivister og forsøg på at blokere Pandoros fartøjer gav negativ reklame. Det blev yderligere understreget af demonstrationer og forespørgsler på P & O's årsmøde i London i maj 1997, og disse begivenheder resulterede efterfølgende i Pandoros beslutning i juni 1997 om atter at ophøre med denne form for transport. Pandoro meddelte efterfølgende ved brev af 24. juni 1997 den irske landbrugsminister, at selskabet havde besluttet, at al sejlads med levende dyr til opfodning og slagtning ville ophøre pr. 31. juli 1997. Eftersom Irish Ferries normalt indstiller sin sæsonsejlads i slutningen af september, betød det, at Pandoros beslutning først fik fuld virkning tre måneder senere, nemlig fra oktober 1997. Denne tidsfrist var mere end tilstrækkelig til at give mulighed for at etablere alternative charterordninger gennem oprettelse af Gaelic Ferries.

(86) På grundlag af de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, må den derfor slutte, at Pandoros beslutning at ophøre med transport af levende dyr til opfodning må anses for en normal forretningsmæssig beslutning truffet af en økonomisk beslutningstager. Desuden fremgår det af de dokumenter, Kommissionen har fået udleveret i forbindelse med sagen, og især af de beedigede erklæringer i tilknytning til nationale retssager, at også andre økonomiske beslutningstagere, der tilbød ro-ro-fragtsejlad mellem De Britiske Øer og mellem De Britiske Øer og det europæiske fastland, traf tilsvarende beslutninger.

(87) Kommissionen kan heller ikke godtage de irske myndigheders argument om, at den selektive karakter af Pandoros tilbagetrækning fra markedet, eftersom selskabet kun opgav transporten af levende dyr, var medvirkende til, at der opstod en »usædvanlig begivenhed«. Det er blot den logiske konsekvens af den forretningsmæssige beslutning, Pandoro traf.

(88) De irske myndigheder refererer desuden til virkningerne af Kommissionens beslutning 96/239/EF, der blev vedtaget som følge af BSE-krisen, og som forbyder forsendelse fra Det Forenede Kongerige af levende kvæg og dermed lukker den såkaldte »landbro« for irsk kvæg

fra Irland til det europæiske fastland via Det Forenede Kongerige.

(89) Kommissionen har tidligere accepteret, at forekomsten af BSE i Det Forenede Kongerige udgjorde en usædvanlig begivenhed i den i artikel 87, stk. 2, litra b), fastsatte betydning, som gjorde det berettiget at udbetale støtte til landbrugere i det pågældende land, men den mener ikke, at det er relevant for den foreliggende sag. Som de irske myndigheder selv påpeger i deres brev af 1. oktober 1997, var den mest almindelige rute for eksporten af levende dyr fra Irland til det europæiske fastland de direkte færgeforbindelser fra Irland til Frankrig. Det ser således ud til, at den begivenhed, som var årsag til den økonomiske skade, de irske myndigheder satte sig for at afhjælpe, i princippet er at finde i Pandoros beslutning. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at årsagssammenhængen mellem begivenheden og den faktiske skade er utilstrækkelig.

(90) Desuden kan det anføres, at selv om ruten over land gennem Det Forenede Kongerige ud fra et juridisk synspunkt fortsat er åben for andre levende dyr end kvæg, er denne rute i praksis ikke lægere mulig, fordi færgerederierne afviser at transportere levende dyr på deres ro-ro-færger over Kanalen. Da der ikke var nogen direkte rute for transporten af levende dyr mellem Irland og det europæiske fastland, måtte eksporten af levende dyr under alle omstændigheder indstilles.

(91) Under disse omstændigheder finder Kommissionen det sandsynligt, at de irske myndigheder ville have foretrukket at opretholde direkte færgeforbindelser til transporten af levende dyr fra Irland til det europæiske fastland, også selv om ruten over land gennem Det Forenede Kongerige ikke var blevet lukket for levende kvæg ved Kommissionens beslutning 96/239/EF.

(92) I sin beslutning om at indlede proceduren anførte Kommissionen, at den pågældende støtte var af forebyggende karakter og derfor ikke kan anses for at råde bod på en skade, der er forårsaget af usædvanlige begivenheder. Hertil svarede de irske myndigheder, at en sådan fortolkning er urimeligt restriktiv. På det grundlag ville støtte til indkøb af sandsække til at dæmme op for en forventet oversvømmelse ikke være omfattet af artikel 87, stk. 2, litra b), men støtte til betalingen for den

efterfølgende oprydning ville være dækket. Traktatens ordlyd er ikke desto mindre helt entydig og synes at være baseret på den underliggende formodning, at en usædvanlig begivenhed er noget, som per definition er uforudsigeligt. Støtte, der udbetales på forhånd for at forebygge tab som følge af en ugunstig begivenhed, kan eventuelt være omfattet af undtagelsen fra forbuddet mod statsstøtte i medfør af andre bestemmelser i artikel 87, men ikke i medfør af artikel 87, stk. 2, litra b). Ud fra konklusionen om, at Pandoros tilbagetrækning fra transporten af levende dyr ikke udgjorde en usædvanlig begivenhed, er det imidlertid under ingen omstændigheder nødvendigt at overveje dette spørgsmål yderligere.

(93) De irske myndigheder hævder, at Pandoros afvisning af at transportere levende dyr er misbrug af en dominerende stilling i den i traktatens artikel 82 fastsatte betydning. Dette forhold anføres til støtte for begivenhedens usædvanlige karakter og for at vise, at den foreliggende støtteforanstaltning er berettiget og muligvis endog nødvendig med henvisning til Domstolens dom i sag C-265/95, Kommissionen mod Frankrig. Kommissionen godtager ikke disse argumenter.

(94) Kommissionen forbeholder sig udtrykkeligt sin stilling i denne beslutning med hensyn til, hvorvidt Pandoros adfærd var i strid med traktatens artikel 82. Selv om det skulle blive påvist, at Pandoro med sin afvisning af at transportere levende dyr overtrådte artikel 82, ville det ikke i sig selv være relevant for spørgsmålet om, hvorvidt denne adfærd udgør en usædvanlig begivenhed i den i artikel 87, stk. 2, litra b), fastsatte betydning.

(95) Desuden ville Pandoros eventuelle misbrug af en dominerende stilling ikke kunne anvendes til støtte for en medlemsstats handling, som i sig selv var i strid med traktaten. Den domstolsdom hvortil de irske myndigheder henviser, fremhæver medlemsstaternes pligt til at gribe ind for at bringe fysiske eller juridiske personers adfærd til ophør, såfremt denne adfærd resulterer i en overtrædelse af EF-retten. Det indebærer imidlertid på ingen måde accept af ulovlig adfærd fra medlemsstaterne selv.

(96) Kommissionen tvivler under alle omstændigheder på, at de aspekter, der er omhandlet i artikel 82, havde nogen indflydelse på de irske myndigheders beslutning om at yde denne støtte. Der foreligger ingen oplysninger i sagen, der tyder på, at de irske myndigheder overvejede at anlægge sag ved en irsk ret for at bringe Pandoros påståede misbrug af dominerende stilling til ophør, og Kommissionen er heller ikke bekendt med, at de irske myndigheder selv har anlagt en sådan sag. De irske myndigheder nævnede således først muligheden for, at Pandoro havde misbrugt en dominerende stilling efter den irske højesteretsdom af 18. december 1997 i en sag, der var anlagt af private parter, og som resulterede i et

påbud til Pandoro om at genoptage transporten af levende dyr flere måneder efter, at beslutningen om at yde støtte rent faktisk var truffet.

(97) Af alle de ovenfor anførte grunde konkluderer Kommissionen, at foranstaltningen ikke er omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).

(98) Med hensyn til, hvorvidt undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, kan anvendes, skal det understreges, at støtten ikke opfylder kravene i Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte⁽²¹⁾. Irland har da heller ikke hævdet, at den pågældende foranstaltning ville kunne begrundes i artikel 87, stk. 3, litra a) eller c), med henvisning til disse retningslinjer. Foranstaltningen havde helt klart ikke til formål at fremme kulturen og bevarelse af kulturarven i den i artikel 87, stk. 3, litra d), fastsatte betydning.

I punkt I.6.d i Kommissionens meddelelse fra 1988⁽²²⁾ vedrørende metoden for anvendelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte står der, at Kommissionen i erkendelse af visse regioners særlige vanskeligheder undtagelsesvist kan tillade visse former for driftsstøtte i disse regioner på bestemte betingelser, som er opregnet i underpunkterne i) til v). I underpunkt ii) er det således specificeret, at støtten skal have til formål at fremme en varig og afbalanceret udvikling af den økonomiske aktivitet og ikke må medføre overkapacitet i en eller flere sektorer på EF-plan, således at det deraf følgende sektorproblem i EF bliver større end det oprindelige regionale problem. I denne forbindelse skal hver sektor behandles for sig, og især skal de EF-regler, direktiver og retningslinjer, der gælder for bestemte industrisektorer (stål, skibsbygning, kemofibre, tekstiler og beklædning), landbrugssektoren og industrivirksomheder, der er beskæftiget med forarbejdning af landbrugsprodukter, overholdes⁽²³⁾. I landbrugssektoren, som dækker fremstilling, forarbejdning og salg af bilag I-produkter, har det i mange år været Kommissionens konsekvente politik at forbyde udbetaling af driftsstøtte i alle regioner, herunder også regioner, som er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 3 litra a). I henhold til punkt 3.5 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren vil ensidige statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenterens finansielle situation, og som ikke på nogen måde bidrager til at udvikle sektoren, blive betragtet som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden vil en sådan støtte per definition meget let kunne gribe ind i de fælles markedsordninger, som har forrang for konkurrencereglerne i traktaten⁽²⁴⁾.

⁽²¹⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽²²⁾ EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2.

⁽²³⁾ Domstolens dom af 14. januar 1997 i sag C-165/97, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1997 I, s. 135.

⁽²⁴⁾ Domstolens dom i sag 177/78 Pigs and Bacon Commission mod McCarren, Sml. 1979, s. 2161.

- (99) På et tidligere stadium i proceduren antydede Irland, at støtten kunne anses for forenelig med fællesmarkedet som en foranstaltning, der skulle afhjælpe alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi i den i artikel 87, stk. 3, litra b), fastsatte betydning.
- (100) De irske myndigheder har på intet tidspunkt hævdet, at der i forvejen var tale om alvorlige forstyrrelser i den irske økonomi i efteråret 1997, før Gaelic Ferries startede sin rutesejlads. Kommissionen godtager ikke, at afbrydelsen af den irske eksport af levende dyr i vinteren 1997-98 ville have resulteret i en alvorlig forstyrrelse af den irske økonomi. Kommissionen har allerede i beslutningen om at indlede proceduren anført, at de negative virkninger for priserne på levende dyr i Irland i et vist omfang ville være blevet afbødet af de interventionsmekanismer, der er fastsat i den relevante fælles markedsordning. Desuden dokumenterer de oplysninger, de irske myndigheder har forelagt, kun de mulige negative konsekvenser af Pandoros beslutning for landbrugssektoren og især for kvægavlerne. Den eneste reference til en eventuel forstyrrelse af den irske økonomi generelt er de irske myndigheders påstand om, at situationen »ville have resulteret i omfattende protester fra landbrugsorganisationer og virksomheder inden for eksporten af levende dyr med deraf følgende uundgåelig forstyrrelse af den økonomiske aktivitet generelt«. Dette kan ikke anses for en tilstrækkeligt direkte og fyldestgørende grund til at konkludere, at den irske økonomi ville være blevet ramt af alvorlige forstyrrelser⁽²⁵⁾.
- (101) Kommissionen må derfor konkludere, at foranstaltningen ikke kan omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra b).
- (102) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøne betragtes som forenelig med fællesmarkedet under forudsætning af, at støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- (103) I den foreliggende sag var formålet med støtten at nedbringe omkostningerne for den irske husdyrsektor ved transport af levende dyr til det europæiske fastland. Eftersom transport af varer til eksportmarkeder er en normal dagligdags kommerciel aktivitet, må støtte, som har til formål at nedbringe transportomkostningerne, betragtes som driftsstøtte. Ifølge langvarig retspraksis kan driftsstøtte ikke anses for at fremme udviklingen af nogen økonomisk sektor. Den giver modtagerne en kunstig finansiel fordel, som fordrejer konkurrencen og påvirker handelen på en måde, der strider imod den fælles interesse⁽²⁶⁾. Sådan støtte kan derfor ikke omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
- (104) Kommissionen accepterer ikke de irske myndigheders synspunkt om, at støtten ikke desto mindre kan anses for at være berettiget for at opretholde transportforbindelser mellem Irland og det europæiske fastland. Den irske regering havde helt klart mulighed for at gribe ind får at bistå med at organisere de nødvendige transportarrangementer. Den havde også mulighed for at bistå med at organisere de nødvendige finansielle arrangementer i en form, som ikke udgjorde støtte, f.eks. gennem ydelse af et lån til markedsrente. Derimod finder Kommissionen, at udbetaling af støtte på 1 mio. IEP som tilskud til omkostningerne ved at opretholde en fragtrute for levende dyr mellem Irland og det europæiske fastland i vinteren 1997-98 udgør driftsstøtte, som ikke kan omfattes af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

VI

KONKLUSION

- (105) Kommissionen finder, at ydelsen af støtte på 1 mio. IEP som tilskud til omkostningerne ved at opretholde en fragtrute for transport af levende dyr mellem Irland og det europæiske fastland i vinteren 1997-98, udgør statsstøtte i den i traktatens artikel 87, stk. 1, fastsatte betydning.
- (106) Kommissionen beklager, at Irland ulovligt har iværksat ovennævnte støtte i strid med traktatens artikel 88, stk. 3.
- (107) Af de ovenfor anførte grunde kan støtten ikke anses for at opfylde nogen af betingelserne for at være omfattet af de undtagelser, der er hjemlet i artikel 87, stk. 2 og 3. Den er derfor uforenelig med fællesmarkedet.

⁽²⁵⁾ Vedrørende Kommissionens praksis med hensyn til anvendelsen af artikel 87, stk. 3, litra b), kan der f.eks. henvises til Kommissionens beslutning 88/167/EØF af 7. oktober 1987 (EFT L 76 af 22.3.1988, s. 18). Ved vurderingen af hvorvidt bestemmelsen kunne gøres gældende, havde Kommissionen taget hensyn til, at den græske økonomi var blevet konstant forværret, og at de nationale myndigheder befandt sig i en situation, hvor der skulle foretages meget omfattende betalinger til udlandet, og der var et kraftigt pres på vekselkursen. Der blev iværksat et økonomisk stabiliserings- og genopbygningsprogram, der omfattede foranstaltninger som f.eks. nedskrivning af drakmen med 15 %. EF reagerede ved at yde et lån på 1 750 mio. ECU og tillod, at der blev ydet eksportstøtte i en begrænset periode. Støtten, som blev godkendt med henvisning til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), tog sigte på at undgå, at virksomheder, der tegnede sig for 20 % af industribeskæftigelsen i Grækenland og en betydeligt større procentdel af landets industriproduktion og internationale handel, skulle gå konkurs.

⁽²⁶⁾ Jf. dom afsagt af Retten i Første Instans i sag T-459/93, Siemens mod Kommissionen, Sml. 1995 II, s. 1675, præmis 48 og 77.

(108) I sager som den foreliggende, hvor der iværksættes ikke-anmeldt støtte uden at afvente Kommissionens endelige beslutning, betyder de ubetingede påbud, der ligger i de proceduremæssige regler i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis direkte virkning EF-Domstolen har anerkendt i dom af 19. juni 1973 (sag 77/72, Carmine Capolongo mod Azienda Agricola Maya) ⁽²⁷⁾, dom af 11. december 1973 (sag 120/73, Gebr. Lorenz GmbH, mod Forbundsrepublikken Tyskland) ⁽²⁸⁾ og dom af 22. marts 1977 (sag 78/76, Steinicke og Weinlig mod Forbundsrepublikken Tyskland) ⁽²⁹⁾, at støtten under ingen omstændigheder kan legaliseres med tilbagevirkende kraft (Domstolens dom af 21. november 1991 i sag C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires m.fl. mod Frankrig) ⁽³⁰⁾.

(109) I artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om nærmere regler for anvendelse af EF-traktatens artikel 93 ⁽³¹⁾ står der, at når der træffes en negativ beslutning i en sag om ulovlig støtte, bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge støtten fra modtageren. Det er nødvendigt, at støtten tilbagesøges for at genskabe den tidligere situation ved at fjerne alle økonomiske fordele, som modtagerne uretmæssigt har haft siden tidspunktet for ydelsen af støtten.

I henhold til artikel 14 stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999 skal den støtte, der tilbagesøges, omfatte renter til en rimelig rentesats, som fastsættes af Kommissionen. Der pålægges renter fra det tidspunkt, den ulovlige støtte blev udbetalt til modtagerne, og indtil den er tilbagebetalt. Tilbagesøgningen skal ske i overensstemmelse med irsk lovgivning. Støttebeløbene pålægges renter fra den dato, på hvilken støtten blev ydet, og indtil den er reelt tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af markedsrenten efter den sats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

(110) Ifølge Domstolens retspraksis vedrørende iværksættelse af negative beslutninger om statsstøtte med pligt til tilbagesøgning af støtten ⁽³²⁾ har medlemsstaterne under visse omstændigheder, især efter en første retssag, mulighed for at påberåbe sig, at det er absolut umuligt at tilbagesøge statsstøtten. I lyset af de særlige omstændigheder ved den foreliggende sag og de vanskeligheder, de irske myndigheder allerede har givet udtryk for i så henseende, opfordrer Kommissionen den irske regering til at redegøre nærmere for sine argumenter og forelægge dokumentation (dvs. optegnelser, statistikker, retsakter)

for påstanden om, at det er umuligt at tilbagesøge støtten. Kommissionen vil undersøge denne dokumentation og de respektive argumenter med udgangspunkt i sin forpligtelse til at samarbejde loyalt med de nationale myndigheder.

(111) Den foreliggende beslutning berører ikke eventuelle konklusioner, som Kommissionen måtte drage med hensyn til den finansiering af den fælles landbrugspolitik, der hidrører fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på 1 mio. IEP, som Irland har ydet til transporten af levende dyr mellem Irland og det europæiske fastland, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. De irske myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den i artikel 1, stk. 2, omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtagerne, senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning.

2. Tilbagesøgningen skal ske i overensstemmelse med irsk lovgivning. De beløb, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, de blev udbetalt til modtagerne, og indtil de er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencsats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Irland underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Irland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽²⁷⁾ Sml. 1973, s. 611.

⁽²⁸⁾ Sml. 1973, s. 1471.

⁽²⁹⁾ Sml. 1977, s. 595.

⁽³⁰⁾ Sml. 1991 I, s. 5505.

⁽³¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽³²⁾ Jf. sag C-280/95, Sml. 1998 I, s. 259.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. oktober 2000

om afvisning af at indsætte chlozolinat i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof

(meddelt under nummer K(2000) 3007)

(EØS-relevant tekst)

(2000/626/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/73/EF⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1199/97⁽⁴⁾, særlig artikel 7, stk. 3a, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 933/94⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2230/95⁽⁶⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 3600/92 for så vidt angår aktive stoffer i plantebeskyttelsesmidler, udpegning af rapporterende medlemsstater og identifikation af anmeldelserne af de enkelte aktive stoffer.

(2) Chlozolinat er et af de 90 aktive stoffer, der er omfattet af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF.

(3) I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 3600/92 forelagde Grækenland, der er rapporterende medlemsstat, den 3. november 1997 Kommissionen en rapport om sin vurdering af de oplysninger, anmelderen havde fremlagt efter artikel 6, stk. 1, i samme forordning.

(4) Rapporten er blevet gennemgået af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Plantesundhed. Gennemgangen blev afsluttet den 30. november 1999 i form af Kommissionens revisionsrapport om chlozolinat i henhold til artikel 7, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 3600/92.

(5) Det fremgår af vurderingerne, at de forelagte oplysninger ikke godtgør, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det pågældende aktive stof, opfylder kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 91/414/EØF.

(6) Anmelderen underrettede Kommissionen og den rapporterende medlemsstat om, at han ikke længere ønskede at deltage i arbejdsprogrammet for dette aktive stof. De supplerende oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i direktiv 91/414/EØF fuldt ud, vil således ikke blive indsendt.

(7) Det er derfor ikke muligt at indsætte dette aktive stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF.

(8) Der må fastsættes en begrænset frist til at bortskaffe, opbevare, afsætte eller anvende bestående lagre, jf. artikel 4, stk. 6, i direktiv 91/414/EØF.

(9) Denne beslutning er ikke til hinder for, at Kommissionen på et senere tidspunkt træffer foranstaltninger for dette aktive stof under Rådets direktiv 79/117/EØF⁽⁷⁾.

(10) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Chlozolinat indsættes ikke som aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF.

Artikel 2

Medlemsstaterne sørger for:

1) at godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder chlozolinat, tilbagekaldes senest seks måneder fra datoen for vedtagelsen af denne beslutning

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 353 af 24.12.1997, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 28.6.1997, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 107 af 28.4.1994, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT L 225 af 22.9.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 36.

2) at der fra datoen for vedtagelsen af denne beslutning ikke gives godkendelse eller forlænget godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder chlozolinat, i henhold til undtagelsesbestemmelsen i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF.

Artikel 3

Medlemsstaterne giver den kortest mulige frist til at bortskaffe, opbevare, afsætte eller anvende bestående lagre, jf. artikel 4, stk. 6, i direktiv 91/414/EØF, og højst 18 måneder fra datoen for vedtagelsen af denne beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. oktober 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 160 af 26. juni 1999)

Side 29, artikel 6, stk. 5, andet afsnit:

i stedet for: »(EF) nr. 1251/1999 ...⁽²⁾«

læses: »(EF) nr. 1260/1999 ...⁽²⁾«.

Den tilsvarende fodnote affattes således:

»⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.«.

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1349/2000 af 19. juni 2000 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og om tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaftalen med Estland

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 155 af 28. juni 2000)

Side 3, bilag A (a):

- 1) Anden kolonne:
 - a) 13. KN-kode:
i stedet for: »0702 10 00«
læses: »0701 10 00«.
 - b) 18. KN-kode:
»0703 20 00« udgår.
- 2) Fjerde kolonne, 4. KN-kode:
i stedet for: »1212 90 10«
læses: »1214 90 10«.
- 3) Femte kolonne, 14. KN-kode:
i stedet for: »1515 30 99«
læses: »1515 30 90«.

Side 4, bilag A (b):

I sidste kolonne, »Særlige bestemmelser«, ud for KN-kode »0201« og »0202« indsættes en notehenvi­sing »(3)«.

Side 5, bilag A (b):

- 1) Mellem KN-kode »0701⁽¹⁰⁾« og KN-kode »0704« indsættes følgende:

	»0703 20 00	Hvidløg	fri	50	5«	
--	-------------	---------	-----	----	----	--

- 2) I sidste kolonne, »Særlige bestemmelser«, ud for KN-kode »0707 00 05« og »0707 00 90« indsættes en notehenvi­sing »(12)«.
- 3) I sidste kolonne, »Særlige bestemmelser«, ud for KN-kode »0808 10« indsættes en notehenvi­sing »(12)«.
- 4) a) I femte kolonne, »Årlige mængder ...«, ud for KN-kode »1601 00«:
i stedet for: »700«
læses: »600«.
- b) I sjette kolonne, »Årlig forøgelse ...«, ud for KN-kode »1601 00«:
i stedet for: »210«
læses: »180«.
- 5) a) I fjerde, femte og sjette kolonne ud for KN-kode »1602 32« indsættes følgende:
»fri«, »100« og »30«.
- b) Rubrikken vedrørende KN-kode »1602 32« og »1602 39« på side 5 overføres til en separat rubrik på side 6 efter rubrikken vedrørende KN-kode »1602 49«.

Side 6, bilag A (b):

- 1) Fodnote (3):
Følgende indsættes som første punktum i fodnoten:
»Kontingenter for denne vare er åbent for Estland, Letland og Litauen.«
- 2) Der tilføjes følgende fodnote (12):
»(12) Nedsættelsen gælder kun for toldens værdielement.«

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 1592/2000 af 17. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 584/96 om indførelse af antidumpingforanstaltninger for visse rørfittings af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Kroatien og Thailand

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 182 af 21. juli 2000)

Side 3:

i stedet for: »Zeljezara Sisak, Zagreb«

læses: »Pleper-Metaflex d.o.o., Novska«.
